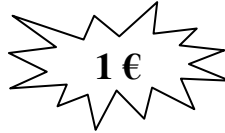

Η Πλατεία μας

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΥΛΑ ΤΗΣ Ε΄ ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ 11^{ΟΥ} ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΒΑΛΑΣ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 2007

ΣΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ ΤΑΞΗ!

Το καλοκαίρι το πέρασα υπέροχα στο χωριό της μαμάς και του μπαμπά. Σκεφτόμουν τι θα συμβεί όταν ανοίξουν τα σχολεία και πάω στην Πέμπτη τάξη.

Ήθελα να δω τις φίλες μου γιατί πέρασαν τρεις μήνες περίπου και τις πεθύμησα. Ήθελα πολύ να μάθω αν έχουμε κύριο ή κυρία φέτος.

Οι περισσότεροι, μου έλεγαν ότι η Πέμπτη είναι μια από τις δυσκολότερες τάξεις. Ήθελα να δω τα καινούρια βιβλία, αν θα αλλάξουν οι βαθμοί από Α΄, Β΄ και Γ΄ θα γίνουν 10, 9, 8 ή 7.

Θα κάνουμε διάφορα πράγματα, θα ανακαλύψουμε και θα μάθουμε πολλά.

Ελπίζω να περάσω καλά με τις φίλες, τον κύριό μου και με τα άλλα παιδιά της τάξης μου φέτος.

Βίκυ Τοπάλη

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΠΕΡΑΣΕ...

Το καλοκαίρι τα παιδιά χαίρονται επειδή τα σχολεία είναι κλειστά. Έτσι, άλλα πηγαίνουν με τους γονείς τους στη θάλασσα, άλλα πάνε διακοπές και άλλα κατασκηνώση. Όλα όμως παίζουν στη

γειτονιά και ξεχνούν τα μαθήματα για τρεις μήνες! Επίσης, οι γονείς έχουν χρόνο να χαρούν τα παιδιά τους. Το καλοκαίρι όμως πέρασε εδώ και καιρό και μας περιμένει σκυθρωπός ο χειμώνας.

Βάσω Ζέκια

ΕΝΑ ΠΥΡΙΝΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Το καλοκαίρι που μας πέρασε ήταν συγκλονιστικό. Ξέσπασαν ταυτόχρονα 175 πυρκαγιές σε όλη την Ελλάδα. Όμως η χειρότερη ήταν στην Πελοπόννησο και στην Εύβοια.

Πολλά χωριά, δάση, χωράφια, σοδιές και ζώα καταστράφηκαν. Και σαν να μην έφτανε αυτό, 66 άνθρωποι βρήκαν τραγικό θάνατο.

Αμέτρητες οικογένειες βρέθηκαν στο δρόμο μόνο με τα ρούχα που φορούσαν.

Επίσης κινδύνευσε ακόμη και η Αρχαία Ολυμπία, αλλά ευτυχώς σώθηκε. Όμως ο Κρόνιος Λόφος έγινε στάχτη.

Ευτυχώς, στάλθηκε από το εξωτερικό μεγάλη βοήθεια και έτσι κατάφεραν να σβήσουν οι φωτιές που κράτησαν οκτώ ολόκληρες μέρες.

Κατερίνα Περέρογλου

Η 28^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Σε λίγες μέρες γιορτάζουμε την επέτειο της 28^{ης} Οκτωβρίου. Πώς φτάσαμε όμως ως εκεί;

Από τις αρχές του 1940, το δικτατορικό καθεστώς του Μεταξά προσπαθούσε να αποφύγει τον πόλεμο με την Ιταλία, παρά τις προκλήσεις της. Η Ιταλία πα-

ραβίαζε συνεχώς τον ελληνικό εναέριο χώρο και στις 15 Αυγούστου του 1940 торπίλισε το πολεμικό «Ελλη» στο λιμάνι της Τήνου.

Στις 28 Οκτωβρίου του ίδιου χρόνου ο Ιταλός πρεσβευτής στην Αθήνα, Γκράτσι, επισκέφθηκε το Μεταξά και του έδωσε τελεσίγραφο με το οποίο ζητούσε την κατάληψη της Ελλάδας.

Ο Μεταξάς μπροστά στο παλλαϊκό συναγερμό απέρριψε ως απαράδεκτο το τελεσίγραφο των Ιταλών.

Οι ελληνικές δυνάμεις παρά την έλλειψη κάθε προετοιμασίας και την καθυστερημένη επιστράτευση, αγωνίστηκαν με αυταπάρνηση και αντιμετώπισαν με επιτυχία την ιταλική επίθεση.

Στις 29 Ιανουαρίου του 1941, ο δικτάτορας Μεταξάς πέθανε και τον διαδέχθηκε ο Αλέξανδρος Κοριζής. Η επίθεση των δυνάμεων του Μουσολίνι, τη άνοιξη του 1941 απέτυχε ολοκληρωτικά και ο Ιταλός δικτάτορας αναγκάστηκε να αναγνωρίσει, ότι χωρίς την βοήθεια των Γερμανών η κατάληψη της Ελλάδας δεν ήταν δυνατή.

Στις 6 Απριλίου του 1941 αρχίζει η Γερμανική επίθεση εναντίον της Ελλάδας. Η ελληνικές δυνάμεις αντιστέκονται με γενναιότητα. Οι μηχανοκίνητες γερμανικές μεραρχίες με γρήγορη προέλαση απομονώνουν τις ελληνικές δυνάμεις στα οχυρά της «Γραμμής Μεταξά» και στις 9 Απριλίου καταλαμβάνουν τη Θεσσαλονίκη.

Στις 18 Απριλίου ο Κοριζής αυτοκτόνησε, ενώ στις 20 του ίδιου μήνα ο στρατηγός Τσολάκογλου μαζί με τους

Δεμέστιχα και Μπάκο συνθηκολόγησε χωρίς να έχει ενημερώσει την ηγεσία του κράτους. Οι όροι της συνθηκολόγησης ήταν απαράδεκτοι, ο Τσολάκογλου υπόγραψε τη σύμβαση «συνθηκολόγησης» και με τους Ιταλούς, όπου τονιζόταν ότι οι ελληνικές δυνάμεις «παραδίδονταν άνευ όρων» όχι μόνο στους Γερμανούς αλλά και στους Ιταλούς.

Η συνθηκολόγηση έφερε πιο γρήγορα τη διάλυση του καθεστώτος της Αθήνας. Μετά την αυτοκτονία του Κοριζή ορίστηκε πρωθυπουργός ο Τσουδερός. Στις 23 Απριλίου ο Γεώργιος και η κυβέρνηση Τσουδερού έφυγαν για την Κρήτη.

Στις 27 Απριλίου του 1941 στις 8.10 το πρωί ο γερμανικός στρατός μπήκε στην Αθήνα. Η Ελλάδα στενάζει κάτω από την τριπλή κατοχή. Γερμανοί, Ιταλοί και Βούλγαροι λυμαίνονται την πολυπαθη χώρα μας. Ένα μήνα περίπου μετά την είσοδό τους στην Αθήνα οι Γερμανοί άρχισαν την επίθεσή τους εναντίον της Κρήτης. Στις 20 Μαΐου του 1941 οι Γερμανοί αλεξιπτωτιστές αρχίζουν να πέφτουν κατά κύματα γύρω από τα Χανιά.

Οι ελληνικές και συμμαχικές δυνάμεις και ιδιαίτερα ο λαός της Κρήτης αγωνί-

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ

στηκαν με αυταπάρηση. Καθώς όμως η άμυνα ήταν ανοργάνωτη και ο λαός άοπλος, η «Μάχη της Κρήτης» δεν μπορούσε να κρατήσει άλλο. Αποφασίστηκε η εκκένωση της Κρήτης, που άρχισε στις 28 Μαΐου.

Στις 31 Μαΐου σταμάτησε κάθε ένοπλη αντίσταση στην Κρήτη. Ο βασιλιάς και τα μέλη της κυβέρνησης είχαν φύγει. Η Ελλάδα κυβερνούνταν τυπικά από κυβερνήσεις κατοχής (Τσολάκογλου, Λογοθετόπουλου, Ράλλη).

Η πρώτη κατοχική κυβέρνηση του προδότη Τσολάκογλου είχε κάθε διάθεση συνεργασίας με τον κατακτητή. Χαρακτηριστική είναι η ημερήσια διαταγή του προς το στρατό: *«Ο γερμανικός στρατός δεν ήλθεν ως πολέμος, ως εχθρός. Ήλθεν ως φίλος. Έχομεν υποχρέωσιν να συμμορφωθώμεν προς την νέαν τάξιν πραγμάτων ...να ενστερνισθώμεν τα μεγάλα δόγματα και τας υψηλάς αρχάς του εθνικοσοσιαλισμού ...Μεταβαίνοντες εις τας εστίας σας διατηρήσατε αμείωτον την ευγνωμοσύνην σας προς τον Φίρερ»*

Ο ελληνικός λαός παρά την τριπλή κατοχή δεν υποτάχτηκε. Στην αρχή η αντίστασή του ήταν παθητική. Γρήγορα όμως οργανώθηκαν οι πρώτες αντιστασιακές ομάδες. Ο ελληνικός λαός στο σύνολό του πήρε μέρος στην εθνική αντίσταση. Αυτοί που συνεργάστηκαν με τον κατακτητή, οι δωσίλογοι και οι προδότες ήταν ευτυχώς πολύ λίγοι.

Η πρώτη αντιστασιακή πράξη ήταν το κατέβασμα της γερμανικής σημαίας από την Ακρόπολη στις 31 Μαΐου του 1941 από δύο φοιτητές, το Μανώλη Γλέζο και τον Απόστολο Σάντα.

Το Σεπτέμβριο του 1941 ιδρύθηκε το ΕΑΜ και ο ΕΛΑΣ, μια από τις σημαντικότερες οργανώσεις. Ταυτόχρονα σχεδόν ιδρύθηκε και ο ΕΔΕΣ. Εκτός από αυτές τις μεγάλες αντιστασιακές οργανώσεις, συγκροτήθηκαν και άλλες μικρότερες, όπως η ομάδα του Ψαρρού, η ΠΕΑΝ κ.α. Η καθολική αντίσταση του ελληνικού λαού προκάλεσε τον παγκόσμιο θαυμασμό.

Στις 12 Οκτωβρίου του 1944, οι γερμανικές δυνάμεις έφευγαν από την Αθήνα. Ο λαός ξεχύθηκε στους δρόμους και πανηγύρισε την απελευθέρωση του με εκδηλώσεις συγκλονιστικές.

Το ηρωισμό και την αυτοθυσία του ελληνικού λαού για την απελευθέρωσή του από την γερμανική κατοχή τιμούμε κάθε χρόνο στις 28 Οκτωβρίου με ιδιαίτερη συγκίνηση και περισσή περηφάνια.

Γιάννης Δημητριάδης

ZACHARIAS PAPANTONIOU

Ο Ζαχαρίας Παπαντωνίου είναι μία από τις σημαντικότερες φυσιογνωμίες του νεοελληνικού πνεύματος. Γεννήθηκε το 1877 στο Καρπενήσι και πέθανε στην Αθήνα το 1940. Μετά τις εγκύκλιες σπουδές του, νέος ακόμη, επιδόθηκε αρχικά στη δημοσιογραφία και σύγχρονα ανέπτυξε τα πνευματικά ενδιαφέροντα και αναδείχθηκε σε διακεκριμένο νεοέλληνα λογοτέχνη και ποιητή. Διετέλεσε για ένα διάστημα νομάρχης και από το 1918 ως το θάνατό του σχεδόν, διευθυντής της Εθνικής Πινακοθήκης, στο μεταξύ δε, σε επιβράβευση της πνευματικής του δράσεως, είχε εκλεγεί τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών. Η ποίησή του διακρίνεται για τη συναισθηματική λεπτότητα, το στοχαστικό της βάθος και το μουσικό της τόνο.

Το ύφος της πεζογραφίας του είναι περίτεχνο και τα ενδιαφέροντά της στρέφονται κυριότερα στην ψυχολόγηση χαρακτήρων. Ως τεχνοκράτης υπήρξε βαθύς, αυστηρός και διδακτικός. Γνωστότερα έργα του είναι η ποιητική συλλογή «Θεία Δώρα», «Οι Πεζοί Ρυθμοί»,

τα παιδικά «Χελιδόνια», τα διηγήματά του και ακόμη τα πεζογραφήματα «Άγιον Όρος», «Βυζαντινός Όρθρος» και το θεατρικό του δράμα «Ο Όρκος Του Πεθαμένου». Εκτός από το κύριο λογοτεχνικό του έργο, ο Ζαχαρίας Παπαντωνίου συνέγραψε πολλά βιβλία για παιδιά και είναι μαζί με τον Ξενόπουλο ένας από τους αγαπημένους συγγραφείς της παιδικής ηλικίας. Είναι από τους πρώτους που αγωνίσθηκαν για την εισαγωγή της δημοτικής γλώσσας στα αναγνωστικά βιβλία και πρώτος αυτός δημοσίευσε το περίφημο αναγνωστικό του «Τα Ψηλά Βουνά».

Θανάσης Χασάπης

ΒΙΒΛΙΟΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Το βιβλίο είναι χρήσιμο στη ζωή του ανθρώπου. Του προσφέρει συντροφιά όταν είναι μόνος και γι' αυτό είναι ο καλύτερος του φίλος.

Μέσα από το βιβλίο αποκτά ο άνθρωπος γνώσεις, μαθαίνει για όλους τους λαούς και τους πολιτισμούς. Μέσα από το βιβλίο ο άνθρωπος ζει με την φαντασία του πολλές περιπέτειες.

Από τα βιβλία που έχω διαβάσει θα σας πρότεινα καταρχήν «**Το κορίτσι με τις δύο μητέρες**». Μιλάει για ένα επτάχρονο κοριτσάκι που όταν ήταν μωρό η μητέρα το έχασε και το βρήκε μια άλλη γυναίκα η οποία το μεγάλωσε με αγάπη και τρυφερότητα. Στη συνέχεια το κοριτσάκι αφού μαθαίνει κάποια πράγματα αναρωτιέται ποια είναι η πραγματική του μητέρα. Στο τέλος μετά από πολλές περιπέτειες ανακαλύπτει την αλήθεια και παίρνει τις σωστές αποφάσεις..

Μου άρεσε επίσης πολύ ένα ακόμα βιβλίο, η «**Μικρή Πριγκίπισσα**». Μιλάει για ένα κορίτσι που κατάγεται από πολύ πλούσια οικογένεια αλλά κάποια

στιγμή βρίσκεται σε οικοτροφείο, φτώχη και χωρίς πατέρα. Περνά πολύ δύσκολες στιγμές καθώς ζει σε ένα άσχημο περιβάλλον μέχρι που ξαναβρίσκει την ευτυχία..

Θα σας πρότεινα ακόμη το βιβλίο «**Άννα των αγρών**». Αναφέρεται σε ένα κορίτσι, την Άννα, που ενώ μεγάλωσε ορφανή, βρήκε τελικά την οικογενειακή στοργή..

Μην ξεχνάτε ότι διαβάζοντας ένα καλό βιβλίο πλουτίζουμε το πνεύμα και τον εσωτερικό μας κόσμο.

Αγγελική Σαλιακούρα

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ

Η οδός Εγνατία ήταν μεγάλη εμπορική και στρατιωτική οδός που φτιάχτηκε από τους Ρωμαίους το 2^ο αι. μ.Χ. Το όνομά της πήρε από τον Ρωμαίο αρχιτέκτονα, τον Εγνάτιο. Αυτή η οδός ξεκινούσε από τις ακτές της Αδριατικής στο Δυρράχιο της σημερινής Αλβανίας, έφτανε ως την Θεσσαλονίκη και τον 4ο αιώνα προεκτάθηκε ως την Κωνσταντινούπολη, ενώνοντας τη Δύση με την Ανατολή. Φτιάχτηκε με πέτρες και με πολύ κόπο και φτιάχτηκε τόσο καλά που κομμάτια της σώζονται μέχρι και σήμερα! Εμείς που ζούμε στην Καβάλα είμαστε πολύ τυχεροί που σώζεται ένα κομμάτι της και μπορούμε να το δούμε. Έτσι, πριν από λίγες ημέρες, πήγαμε με την τάξη μας και το είδαμε. Εντυπωσιάστήκαμε πολύ που περπατήσαμε στον ίδιο δρόμο που περπάτησαν οι Ρωμαίοι αλλά και απογοητευτήκαμε που η κατάσταση της είναι κακή επειδή κανείς δεν ενδιαφέρεται να τη συντηρήσει.

Ζωή Ζησιάδου

